

201502987
Zorginstituut Nederland

16 FEB. 2017

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

2731.2017005401

Datum 15 februari 2017
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

Zaaknummer
2016139182

Onze referentie
2017005401

Uw referentie
G47 201502987

Uw brief van
23 december 2016

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 23 december 2016 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van electroconvulsietherapie (ECT), ondergaan in Istanbul te Turkije. Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Zorginstituut Nederland brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op geestelijke gezondheidszorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat de adviestaak van Zorginstituut Nederland beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van een zorgverzekeraar op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Verzoekster lijdt aan een ongedifferentieerde somatoforme stoornis en depressie. Zij is hiervoor opgenomen geweest en heeft medicatie gehad. Verzoekster heeft in augustus 2015 een ECT behandeling ondergaan te Istanbul. De verwijzing door de behandelende psychiater heeft achteraf plaatsgevonden en hij noemt de ECT behandeling als overweging.

Verzoekster heeft bij verweerder een aanvraag gedaan voor de vergoeding van de

kosten van de ECT behandeling te Turkije. Het geschil betreft de weigering van verweerder om de behandeling te vergoeden.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Verweerder voert aan dat er geen aanvraag is ingediend voorafgaand aan de behandeling en dat er geen indicatie is voor de ECT behandeling. Verzoekster voert aan dat patiënten in Nederland eerst gedurende een langere periode met medicatie worden behandeld voordat overgegaan wordt tot een ECT behandeling. Dit lijdt voor verzoekster tot een zeer onwenselijke situatie. Daarnaast heeft de behandeling volgens haar veel kosten bespaard nu zij niet langer medicatie nodig heeft.

Datum
15 februari 2017

Onze referentie
2017005401

De medisch adviseur constateert dat de verwijfsbrief dateert van na de behandeling, de verwijzing heeft dus achteraf plaatsgevonden. Daarnaast bevat de brief geen directe verwijzing voor een ECT behandeling, de behandeling wordt slechts ter overweging genoemd.

Uit de Multidisciplinaire Richtlijn Depressie 2013 blijkt dat ECT in Nederland pas toegepast wordt na het doorlopen van verschillende stappen zonder voldoende resultaat.¹ Uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat deze stappen doorlopen zijn tijdens de behandeling van verzoekster. Mogelijk omdat de hoofddiagnose een somatoforme stoornis is.

De medisch adviseur concludeert dat op basis van de beschikbare informatie de indicatie voor een ECT behandeling niet is aangetoond. Er is daarnaast geen sprake van een voorafgaande verwijzing. Mocht er informatie beschikbaar zijn waaruit de indicatie wel blijkt dan kan verzoekster dit nog aanleveren.

Juridische beoordeling

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de medisch adviseur, concludeert Zorginstituut Nederland dat verzoekster niet afdoende heeft aangetoond dat zij in aanmerking komt voor het gevraagde.

Daarnaast merkt het Zorginstituut het volgende op. Verweerder stelt dat verzoekster voorafgaande toestemming nodig had voor de behandeling in het buitenland. Dit is echter alleen het geval wanneer het intramurale zorg betreft.² Uit het dossier is niet af te leiden of verzoekster tijdens de behandeling opgenomen is geweest, waardoor het onduidelijk is of zij voorafgaande toestemming nodig had.

Hoogachtend,

¹ http://www.nvvp.net/stream/richtlijn_depressie_2013.pdf

² Zie blz 9 van de polisvoorwaarden